

Eitt hópisleyst uppskot

Oddagrein

Formaðurin í Sambandsflokkinum er vónsvikin, tí Javnaðarflokkurin ikki tók undir við uppskoti Sambandsflokksins um at hava eina vegleiðandi fólkaatkvøðu undan samráðingunum við dansku stjórnina. Í blaðgrein í Sosialinum leygardagin heldur Edmund Joensen fyri, at Javnaðarflokkurin riður á tveimur hestum, og at flokkurin er fyri fullveldisætlanini. Til hetta er at siga, at flokkurin greitt hevur sagt, at ein nýggj skipan skal vera í ríkisfelagsskapi.

Eingin flokkur í Løgtinginum atkvøddi fyri uppskotinum hjá Sambandsflokkinum uttan uppskotsstíllarin sjálvur. Og tað er væl skiligt, tí uppskotið hoyrir ongastæði heima. Tað er fullkomiliga ókent at hava eina fólkaatkvøðu um samráðingarheimildina hjá einum landsstýri ella eini stjórn. Seinasta val vísti greitt og týðuliga, at ein stórir meiriluti av føroysku veljarunum vilja hava eina nýggja og meiri víðgongda skipan við Danmark. Eina skipan, ella ein sáttmála, sum røkkur frá øktum sjálvstýri til fullveldi. Teir flokkar, sum vóru mest víðgongdir, skipaðu landsstýrið, og teir settu sær fyri at Føroyar skuldu skipast sum fullveldi.

Hesir flokkar høvdu meiriluta tá, bæði í Løgtingi og í veljaraundirtøku, og eftir veljarkanningunum at døma hava teir framvegis meiriluta. Valið varð ikki nakað protestval, sum formaður Sambandsflokksins segði, tá hann í fjölmiðlunum boðaði frá uppskotinum um eina vegleiðandi fólkaatkvøðu. Landsstýrisflokkarnir hava fólkaræðiligan meiriluta, og tað er neyvan nakar, sum ívast í, at landsstýrið ikki hevur heimildir at sámráðast við dansku stjórnina um eina nýggja skipan.

Samráðingarúrlitið skal leggjast fyri eina fólkaatkvøðu, og tað skuldi verið nóg trygt, um landsstýrið virkar í einum fólkaræðiligum anda. Men í hesum sambandi eiga vit at seta spurnartekin við, um tað fólkaræðiliga er nóg mikið, at ein vanligur - ella simpul - meiriluti skal kunna avgera framtíð Føroya. Ella um ein avgjörður - kvalifiseraður - meiriluti skal til. Fólkaræði er eisini at taka hædd fyri einum minniluta. Vanligt er tí, at tá týðandi avgerðir skulu takast, skal ein ávisur prosentpartur av veljarunum hava verið á vali, og harafturat skal meirilutin verða so og so stórir. Tí er rættast, at ein avgjörður meiriluti skal vera til staðar, tá føroyingar skulu taka stæðu til fullveldi ella eina aðra stjórnarskipan.

Harafturat eigur Løgtingið eisini at tryggja sær, at tvey Løgting skulu góðtaka eina nýggja stjórnarskipan. Lika mikið, um nýggja skipanin er innan ella uttan fyri grundlógina - ein sjálvstýrisskipan ella ein fullveldisskipan. Tað hevur týðning, um ein nýggj skipan skal vera burðardýgg og lífvör. Og fólkaræðiliga tað rættasta.

Sosialurin

Viðmerking:

Um dóp og umskering

Í innleggi her í blaðnum mikudagin 17. november, verður víst á, at eg í umtaluni av umskering og dópi í grein míni Samfelag teirra heilagu, ikki vísi til »bókina«. Fyri ikki at fylla greinina við einari rúgvu av skriftstøðum, varð tað gjørt við vilja. Langt frá altíð er tað bibilisk tala tá ið menniskju fylla vitnisburðar, talur og greinar við bibliu-ørindum. Ofta eru tað út-

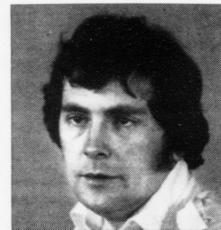
klipp burtur úr einum samanhangi, sum síðani eru límaði saman fyri at undirbyggja ein ella annan pástand.

Men um tú ungi rmaður saknar eitt skriftstað um dóp, sum kom istaðin fyri umskeringina, skal tað ikki standa á. Annars ætli eg mær ikki at leggja meg út í nakran polemik við teg.

At dúpurin varð settur inn istaðin fyri umskeringina,

stendur eisini í »Bókini«, les eitt nú bræv Paulusar til Kolossumannna, kap. 2 ørindi 9 o.f. við parallell-ørindum, har ápostulin skrivur, at frelsa og sigur er hjá Kristi, sum teir í dópnum eru vígdur til.

Og vanlig fatan av Bibliuni millum øll, sum trú hava gjøgnum allar tíðir, hevur verið, at tann, sum er grein á trænum, limur í líkamnum, ella v.ð.o. at tann,

sum er í Kristi, er kristin.

Vinarliga
John S. Myllhamar
trúboðari

Best man vera sum er

Hvør kennir ikki til hetta, at ein í tí litla eins og í tí stóra hugsar. »Best man vera sum er«. Runnin úr hesari kenslu, kanst tú hoyra. »Hava vit tað ikki gott«. »Eru vit ikki fræls«. »Einki bagar stýrisskipanini, tað eru vit sjálvi, sum nakað er galið við«.

Vit flenna ofta at strutsinum, at hann bara renur høvdið undir sandin, tá ið vandi er á ferð, men vit gera tað sama.

Vit orka illa at hugsa um heindina, sum vit eru ein partur av. Tað dagliga krevur eisini sitt. Ikki fyrr enn vit sjálvi verða rakt, kvaklast við við og vilja tá í stundini fáa alt í rættlag aftur. At ólagið er partur av størri heild, sum má rættast, tíma vit ofta ikki at fáast við.

Vit liva nú í eini tíð har veldigar broytingar fara fram og tað uttan mun til fullveldið ella ei. Hetta landsstýrið hevur longu skrivað seg við stórum stavum í søgu okkara.

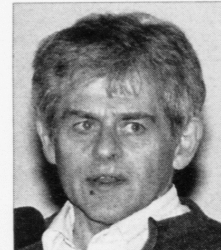
Fullveldismálið er eitt og líkasum ein felagsnevni.

men ljóskastarin er settur á nærum hvørt økið í samfelagnum, og tað er í tøkum tíma.

Men so eru tað nakrir av okkara landsmonnum, sum svara øllum hesum aftur við einum nei ella burturforkláringum. Viðhvørt verður tó roynt líkasum at koma við eini skilgáðari grundgeving. T.d. segði ein í einum fimmara, at hann kundi ikki vera fyri fullveldi, tí teir sum vóru fyri hesum góða veldi ikki høvdu álit á fólkinum. Prógv við fekk hann við at vísa á, at teir lótu eitt skip byggja uttanlands, tí tað loysti seg betur. Sum tað skiltist hevði hann stórt álit á teimum, sum ikki vildu líta sínum landsmonnum upp í hendur at hava evsta vald yvir Føroyum.

Eitt orð sum frælsi verður endavent og gjørt til nakað ringt, samanborið við óhoyrt misbrúk av orðinum.

At okkara merki skal kunna veittra millum øll hini í New York til eina láurliga bagatell.

Samstundis vísir gløggur norðmaður á í útvarpinum, hvussu altumráðandi tað er fyri okkara útflutning, at vit gera vart við okkum, soleiðis at hini vita, at vit eru til. Hann vísti samstundis á, at islendarar gjørdur so nógv vart við seg í Brussel, at ein kundi hildið at teir vóru ein stór tjóð. Og vit rósa av røttum landsliðnum fyri teirra leiklut at gera okkum kendar.

Um degini hoyrði eg, ta ein segði, athann var vanur at eta tveir breyðflisar um morgunin. Kom fullveldi mátti hann noyðast við eina flis, tí hann var ímóti. Ein

annar skal hava sagt, at honum dámdi væl, at kunna drekka eina vínfloksu hvørt friggjakvøld. Kom fullveldið, fekk hann ikki ráð til tað. Fáa vit fullveldi fáa vit onga pensión, og tvey gomlu doyggja í hungri, siga fleiri. Tað sum liggur aftan fyri hesi láurligu úttalsir, er ikki táplughet ella óvitan, men leti.

Lat meg fáa frið. Eg orki ikki ella tími ikki at hugsa um framtíðina. Best man vera sum er. Men framtíðin kemur ikki av sær sjálvum. Kemur ikki fullveldið, kemur okkurt annað, sum sanniliga vil krevja eins nógv av okkum. Fortíðin kemur ikki aftur uttan sum dreydamyndir. Tann framtíðin, sum kemur av sær sjálvum, er ikki altíð tespulig. Nú er ein stórir partur av fólkinum við til at vakna. Tey vilja vera við til at skapa sína egnu framtíð.

Sjálvandi, hitt er ímóti sjálvari kjarnuni í øllum livandi lívi.

Steinbjørn B. Jacobsen

Sjey listaverk til Íslands

Listasavn Ísafjarðar keypti ikki minni enn sjey listaverk eftir Aase Bømler Olsen, Astri Luhn, Torbjørn Olsen og Olivur við Neyst aftan á ta væleydnaðu framsýningarøðina í heyst í Galleri Slunkaríki í Ísafirði.

Fyri at hátíðarhalda framsýning nummar 200 hjá gallerinum vóru føroysku listafólkini boðin at hava stakframsýningar. Nógv var gjørt burtur úr, tá listafólkini vóru á vitjan í Ísafirði í august, tá framsýningina hjá Astri Luhn lat upp.

Størsta tíðindablað í Íslandi, Morgunblaðið, hevði fleiri ferðir umrøðu av framsýningarøðina í sínum leygardagsútgávu, Lesibókin.

Nú seinasta framsýning hjá Olivur við Neyst eru av, kann sigast at væl hevur

Torbjørn Olsen, Aase Bømler Olsen, Astri Luhn og Olivur við Neyst verið vitjað og áhugan fyri føroyskari list hevur verið stórir.